

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 77.720 van 17 december 1998
in de zaak A. 60.864/VII-12.823.**

In zake : Willy CORTVRIENDT
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering
dat woonplaats kiest bij
Advocaat H. LANGE,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Schermersstraat 30

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Willy CORTVRIENDT op 16 november 1994 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en huisvesting van 26 juli 1994 waarbij zijn beroep tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende gedeeltelijke weigering van de vergunning tot uitbreiding van een varkenshouderij gelegen aan de Meiboomstraat 73 te Wingene, onontvanke-lijk wordt verklaard;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de beschikking van 3 februari 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 28 mei 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 september 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat T. DE WAELE die, loco Advocaat M. DENYS verschijnt voor de verzoeker en van Advocaat B. LANGE die, loco Advocaat H. LANGE verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Feiten.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoeker dient op 23 augustus 1991 bij de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen een vergunningsaanvraag in voor het uitbreiden van zijn varkenshouderij.

1.2. Met een besluit van 15 oktober 1992, luidens een verklaring van het gemeentebestuur van Wingene overgemaakt aan de verzoeker op 13 november 1992, verleent de bestendige deputatie de gevraagde vergunning slechts gedeeltelijk.

1.3. Met een op 24 november 1992 aangetekend schrijven tekent de verzoeker beroep aan tegen voormeld besluit van 15 oktober 1992 bij de Vlaamse regering "inzoverre de uitbreiding van de varkensfokkerij met 390 zeugen en 10 beren wordt geweigerd".

1.4. Met het bestreden besluit verklaart de Vlaamse minister van leefmilieu en huisvesting het beroepschrift onontvankelijk wegens de laattijdigheid ervan;

2. Gegrondheid van het beroep.

Overwegende dat de verzoeker in een enig middel de schending aanvoert "van de artikelen 4, tweede lid en 5, tweede lid van de beslissing dd. 15 oktober 1992 van de Bestendige Deputatie van West-Vlaanderen, uit de schending van de artikelen 12 en 13 van het ARAB, uit de schending van het "patere legem quam ipse fecisti"-principe als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, uit de schending van het vertrouwensbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, en uit de schending van het rechtszekerheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur"; dat hij, samengevat, doet gelden dat het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming een beroepstermijn van 10 dagen voorziet vanaf het toesturen of betekenen van het besluit, dat ook de artikelen 4, tweede lid, en 5, tweede lid, van het besluit van 15 oktober 1992 van de bestendige deputatie gewag maken van de "betekening" als uitgangspunt voor de beroepstermijn, dat er nooit enige

officiële betekening heeft plaatsgevonden, zodat hij ervan kon uitgaan dat de beroepstermijn geen aanvang had genomen, en dat het bestuur aldus handelt in strijd met de vereiste van rechtszekerheid door zijn beroep als laattijdig te bestempelen;

Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord repliceert dat de "betekening" waarvan sprake in artikel 5, tweede lid, van de beslissing van 15 oktober 1992 van de bestendige deputatie niet is onderworpen aan enige vormvoorwaarde, zodat de kennisgeving van de beroepen beslissing aan verzoeker op 13 november 1992 de beroepstermijn deed lopen;

Overwegende dat de verzoeker in zijn memorie van wederantwoord doet gelden wat volgt:

"De bestreden beslissing verklaart het beroep dat beroeper op 24 november 1992 heeft ingesteld tegen de beslissing van de Bestendige Deputatie van West-Vlaanderen van 15 oktober 1992 onontvankelijk wegens laattijdigheid.

Volgens tegenpartij zou de termijn om beroep in te stellen immers beginnen lopen zijn op 13 november 1992, dag waarop beroeper het besluit van het provinciebestuur op het gemeentehuis zou afgehaald hebben.

Gezien de beroepstermijn volgens het ARAB slechts tien dagen bedraagt, zou het beroep alsdan laattijdig en dus niet-ontvankelijk zijn.

Artikel 12, eerste lid van het ARAB bepaalt echter het volgende :

'Een afschrift van het getroffen besluit en een exemplaar van het in artikel 3 bedoeld plan zullen onverwijld aan de met het toezicht belaste technische ambtenaar overgemaakt worden.

Zo de beslissing niet van het college van burgemeester en schepenen uitgaat, zal er bovendien aan het gemeentebestuur een afschrift van het besluit gezonden worden.

Laatstgenoemd zal onmiddellijk een volledig afschrift van het getroffen besluit alsmede een exemplaar van het plan aan de belanghebbende toesturen.'

Ook in het corpus van het besluit van de Bestendige Deputatie wordt uitdrukkelijk het 'toesturen' en de 'betekening' van het besluit als uitgangspunt voor de berekening van de beroepstermijn opgegeven.

Artikel 4, tweede lid van het besluit bepaalt immers het volgende :

'Twee afschriften zullen worden gestuurd aan het College van Burgemeester en Schepenen van Wingene dat aan de betrokkene onmiddellijk een afschrift van het besluit, op zegel, en een exemplaar van het plan zal toesturen.'

En in artikel 5, tweede lid wordt het volgende gesteld betreffende een beroep in te dienen door de aanvrager :

'In dit geval dient het beroep ingediend te worden binnen de tien dagen volgend op de dag waarop hem dit besluit werd betekend.'

Ook de Raad van State neemt aan dat de melding door het gemeentebestuur aan de aanvrager dat een afschrift van de weigeringsbeslissing op het gemeentehuis kan worden afgehaald niet kan doorgaan als 'toesturing' in de zin van artikel 12 van het ARAB (R.v.St. n.v. Carder, nr. 22340, 11 juni 1982).

In de rechtspraak en rechtsleer spreekt men terzake van een plicht tot 'aanzegging' van de beslissing aan de aanvrager (cfr. bv. LAMBRECHTS, W., 'Het uitgangspunt van de beroepstermijn bij aanplakking en aanzegging', R.W. 1986-1987, 946), en deze term wordt in het van Dale-woordenboek omschreven als de 'bekendmaking aan de betrokken persoon bij exploit', m.a.w. door toezending.

Beroeper heeft op het gemeentehuis op informele wijze copie ontvangen van de beslissing van het provinciebestuur, en ging er van uit dat de beroepstermijn niet liep zolang geen officiële betekening was geschied.

Beroeper wacht evenwel deze betekening niet af, en dient op 24 november 1992 beroep in bij de minister. Terzake zijn niet enkel de termen van de ARAB-reglementering duidelijk, maar heeft het provinciebestuur evenzeer in hoofde van beroeper een rechtmatig vertrouwen gewekt dat de beroepstermijn van tien dagen pas een aanvang zou nemen vanaf de officiële betekening van het besluit, samen met het plan.

Het bestuur handelt in strijd met de vereiste van rechtszekerheid door een beroep als laattijdig te bestempelen, terwijl er nooit enige betekening van het besluit van het provinciebestuur heeft plaatsgevonden";

Overwegende dat de artikelen 12 en 13 van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming niet voorschrijven op welke manier het gemeentebestuur de beslissing van de bestendige deputatie aan de aanvrager moest aanzeggen; dat niet wordt betwist dat de verzoeker op 13 november 1992 een afschrift van het besluit van

15 oktober 1992 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen heeft afgehaald bij het gemeentebestuur; dat hij vanaf dan op de hoogte was van het besluit en de motieven die eraan ten grondslag lagen, zodat hij in staat was een oordeel te vormen over het al dan niet aanwenden van de door de wet voorziene rechtsmiddelen; dat aldus door de afgifte ten gemeentehuize van meervermeld besluit van 15 oktober 1992 het doel, zoals vooropgesteld in de door verzoeker aangehaalde bepalingen, wordt bereikt; dat het door de verzoeker ingeroepen arrest van de Raad van State hier niet relevant is, want geen betrekking heeft op een soortgelijk probleem;

Overwegende dat uit het vorengaande volgt dat de termijn om beroep in te dienen tegen het besluit van 15 oktober 1992 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen een aanvang heeft genomen daags na de afgifte ervan, met name op 14 november 1992; dat het beroepsschrift van de verzoeker aangetekend werd verzonden op 24 november 1992, een dag na de afloop van de beroepstermijn, zodat in het bestreden besluit rechtsgeldig werd besloten tot de onontvankelijkheid van verzoekers beroep, wegens de laattijdigheid ervan; dat het middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien december 1900 achtennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.